

Thịt là hột, bao nhiêu thành tâm, với công trình thóc trồng đem đổ muối đổ cơm mất liến thớt chuột đem lên cho con gái đi đô thành tan với hột trong giây phút chớ vì mất chớ không. Không ăn. Không thớt nào ăn đổ cơm. Ghê lắm. Mày đưa cháu nhốt đờnh không dám ăn. Có nhieu người chớ ng vớ n đã là người “kén” ăn không thớt não chớ u nời, nhợng vì chi u vớ chớ cớ i mà không nói gì. Là vì cái liến thớt chuột muối kia là cớ a bà già với lờ mớ đem tớt An-giang, len cho “vớ chớ ng con Tớt” - mà chuột An-giang, khớ i phớ i nói, ai cũng biớ t là nớ i tiớ ng ngon nhớt miớ n Nam nớ c Viớ t. Tớt i nghiớ p nó lờ y chớ ng đã mớ i mớt năm nay mà chớ a có cớ hớ i vớ thăm quê. Nhớ lờ i lúc nó còn con gái, chớ thềm cớ gớ o và thích chuột mà dăm thì mớ i hớ a mớ i đớ c ăn mớt bớ a. Không phớ i vì An-giang hiớ m chuột-trái lờ i nhieu là khác- nhợng chớ vì tớt i ở nhà không có con trai, nên không có người đi săn chuột vớ ăn. Bớt tiớ n ra chớ mua, đớ i vớ i con nhà nghèo, là chuyớ n không mớ y ai nghĩ tớt i. Sớ ng ở quê, thềm chuột quá mà phớ i nhợ n; bây giớ có tiớ n ở đô thành muối ăn thớt chuột chớ c gì đã có, bà già nhà quê mang liến thớt chuột muối biớ u con, hí hợng là cớ nhà người con gái cớ ng cớ a mình sớ tiớ p nhợ n mớt cách niớ m nớ và thớ ng thớ c say mê, không ngớ vớ a mớ i mớ nớ p liớ n ra thì, trớ ngớ i vớ , cớ nhà đớ u há hớ c miớ ng mà kêu lên mớt tiớ ng vô nghĩa, chớ a thớ y ghi trong tớt điớ n.

Có phớ i tớt i ở đô thành người ta không biớ t ăn thớt chuột không? Hay tớt i anh chớ ng Bớt c-kớ không thớ y ai ăn thớt chuột bao giớ nên nghe thớ y nói thớt chuột thì bớ vớ a? Không phớ i. Ở Bớt c-kớ, tớt i các miớ n quê, có khớ i người ăn thớt chuột, nhợng anh chớ nghe thôi mà thớ c mớt thì chớ a thớ y ai ăn bao giớ. Anh ta quan niớ mrớ ng nhợng người ăn uớ ng nhợ thớ là ăn uớ ng lem nhem, bớ n cùng bớt đớ c dĩ mớ i phớ i ăn thớt chuột; phớ i chỉ có tiớ n đớ ăn thớt lờ n, thớt gà, thớt bò, thớt vớ t thì chớ n chớ n không ai nghĩ tớt i chuyớ n ăn thớt chuột bao giớ. Vào đớ n đây, anh ta đi đớ o chớ Bán-cớ, xóm Chiớ u, đôi ba lờ n đã thớ y có người xách hai ba cái lờ ng làm bớ ng dây kớ m bán chuột, mớ i lờ ng đớ hai chớ c con, lờ n bớ ng chớ ng cái cớ m tay, còn sớ ng nguyên, con nào con nớ y vớ nh râu ra, phình phình lờ mũi, giớ ng mớt ra nhìn thiên hớ mớt cách nhàng nháo nhợ nhợ ng thớ ng ăn cớ p. Ay thớ mà người ta cũng kéo đớ n mua đớ đớ. Hai trăm, hai trăm rớ i mớt chớ c con. Người mua chuột chớ vào tớt ng con, người bán, y nhợ thớ mớt tay hát xiớ c, bớt đúng tớt y liớ n, lờ ra khớ i lờ ng, quớ t đánh đét mớt cái xuớ ng đớ t, con chuột chớ t hớ c máu mớ m giớ y mớ y cái rớ i “đi đớt”. Mà tuyớ t nhiên người bán lúc bớt chuột không hớ bớ con nào đớ ng đớ n cái móng tay!

-Thớ y vớ y, tôi vớ n ở a nghĩ rớ ng chớ c gì chuột đớ ng nhợ ngớ i ta vớ n nói! Hớ n thớ , tôi yên trí các tay bán chuột đó là mớ y anh chàng người tớt o dân vớ n ruớ ng và chuột cớ a hớ là chuột cớ ng ăn bớ n ăn thớ u, ăn đớ ăn dáy mà hợng đêm hớ vớ n bớt đớ c cớ ng rãnh, sinh lờ y, tha ma mớ đớ a, ăn vào chớ a biớ t ngon lành, bớ béo đâu ma hỷ thớ y là rớt có thớ bớ thớ tớt , hay đớ ch hớ ch.

Vì yên chí nhợ thớ , ở Bớt c rớ i vào Nam, tôi nhìn nhợ ng người ăn thớt chuột với nhợ ng ý nghĩ đớ c biớ t: vớ a sớ , vớ a ghê. Đớ n khi vào đây sớ ng vớ i nhợ ng người bớ n đớ u gớ u tay ở p miớ n Nam, đi

Thịt Chuột

Tác Giả: Vũ Báng

Thứ Bảy, 10 Tháng 1 Năm 2009 06:08

đây đi đó và đêm khuya ngäi nghe vä nói chuyän vä các món ngon vät lä, tôi phäi nói là tôi ngäc
nhiên không chäu đäng cä vì thät chuät không phäi là thäc ăn bäi nhäng là mät thäc phäm gia
đäng, món ăn nào đäng cä nhiäu ngä i äa chuäng và ca täng hän cä thät gä, thät vät, thät räng,
thät chó.

Ăn thôi näi đäa nhä xong räi,hai vä chäng sau khi tiän khách ra vä, ngäi uäng näng cä väi nhau ä
giàn hoa thiên lý. Không hiäu vì liên täng ra sao, vä bäo chäng:

- Anh có thành kiän väi rät kä. Lúc nào anh cũng quan niäm gà rô-ti là nhät, phäi chi hôm nào
em làm mät món thät chuät ram män cho anh xäi, anh sä thäy gà rô-ti, ngäng rô-ti, vät rô-ti,
không đi đän đâu hät. Anh täng cái mä hai con gà säng hôm nay em làm là “nhät” räi ä?
Không, anh äi, mä äy chäng thäm vào đầu väi mä chuät, nó vàng, thäm mà läi ăn không ngán,
ăn läi muän ăn hai, ăn ba, ăn bän, ăn mãi không thôi.

Vä chäng säng väi nhau mãi räi thành ra cũng phäi chäu đäng nhau. Mäi đäu thäy nói ăn thät
chuät thì ghê, không muän nghe nói täi, đän đän, nó quen đi, vä muän nói gì mäc kä ; nhäng
sau, mình tò mò, chú ý hän mät tí, thì thäy cũng “là lä” và mäc dù không muän ăn thä xem sao
nhäng không thäy kinh täm nhä träng cä näa.

-äy là täi chiän tranh mà ra cä.

Không phäi vì đói mà ăn bäa bäi. Nhäng mà chính täi vì mình có mät hôm đäc đäng cä ký sä cäa
hai tù binh Mä bä quân đäch bät giam đäa đi hät đó thì đây. Theo läi cäa hai quân nhân đó, hä
bä giam cäm khä sä quá, mät mäi ngä i đän hai hay ba chäc ký và thäng bä đói và chính
nhäng lúc đói quá nhä thä hä ăn bät kä cái gì räi ä đäng i tay: nhái, cä dây, chuät...Nhäng thä đó
cä đem näng đäi lên ăn, và ăn nhä thä,täng là täm, nhäng chäng sau hät, mà läi ngon là
khác.

Ngä i vä nói đùa chäng:

- Anh mà lâm vào träng häp nhä thä liäu có còn kém ăn không. Nói mà chäi väy thôi, chä bao
giä em läi mong nhä thä?! Đäu sao, em cũng chäng nghĩ räng hai tù nhân Mä äy ăn ngon là

phải vì chức của chuột là chuột đống, chuột u là chuột x, chuột l c tí teo, chuột c ng chui rúc các m ng, c ng trong chậu thành thì chính em cũng xin l y c nón, không dám ăn m t m ng.

Chuột quê em cũng như chuột các vùng quê khác đ ăn, phải là thịt chuột đống chính c ng, chuột th t ăn toàn lúa ngát, c non, bắp d o, khoai m , u ng nước kinh, n c h , n c d a, n c su i và hít th toàn không khí ngào ng t h ng c may và mùi th m tình t c hoa cau, hoa b i...

Không. Mu n đ cao th t chuột th nào đi n a thì anh ch ng B c-k cũng c l c đ u. Nh ng m t hôm kia đi v thăm quê cô Năm, b n v , anh ch ng t nhiên th y lòng mình lằng lằng vì c p v i cô Năm đi ch , anh th y chính cô cũng ca ng i th t chuột và mua m y ch c v ăn ch i. Ng i cô đ p, gi ng cô h u tình, m t cô l i l ng: th là ch t anh đàn ông, t nhiên nhìn th y cái gì c a cô cũng đ p, l i nói nào cô cũng h u lý có duyên và anh ta mu n ăn th xem th t chuột ra th nào mà ng i ta ca ng i h t l i nh v y. Cái máu mê c a anh đàn ông đa tình đánh cho ch t cũng không bao gi thay đ i. Nh ng v n đã bi t tính đa nghi c a v , anh v n làm b gi y lên đây đ y đ cho chính v phải khuyên nh đ ng làm bu n cô năm, anh ta m i không chê ng chê eo. ỉ thì ăn, đã làm sao ch a? Anh ta ghé bên này, ngó bên kia, làm ra cái b ng c nhiên h t s c, nh ng rút l i c bắm cô Năm đi h t đ y hàng ỉ ch đ xem cô l a chuột.

Lúc đó b t đ u mùa m a. T lúc m a b t đ u th a th t cho đ n khi m a x i x su t ngày su t đêm, ch ng c ch An-giang, b t c ỉ ch nào cũng bàybá chuột nh ỉ thành th ng i ta c a M đánh c p P.X bày bán la li t ỉ hai đ y hê đ ng. Trên thì tr i, d i thì chuột: t nhiên anh c m th y mình không ăn th t chuột thì thành ra ỉ i ng i m i r cũng nh m t ông m c qu n áo sang tr ng l c vào m t th gi i kh a thân hóa thành m t “quái thai” m t “đ nhân” – n u không mu n nói là quái v t.

K t lúc y, anh c m th y đ ghê t m m t ph n nào. Th c tình, nghĩ thì kinh, có nhìn th y chuột bày bán ỉ ch thì cũng ch ng c m th y s h i h n khi ta nhìn th y bán th t heo, th t r ng, hay th t gà, th t v t. Chuột sẵn đem v đ c đ p ch t r i đem thui, l t da, m b ng, l y b t m ch ch a l i lá gan r i đem ngâm n c phèn, th t chuột đ đ n lên sau l n l n xu ng m u, Tr ng phau phau và láng bóng gi ng nh da ng i trình n ; có đôi ch l i ng h ng lên. Không, không cách gì anh cũng ph i nh n v i t i r ng cái da th t m n màng y h a h n không bi t bao nhiêu, h p đ n không bi t ch ng nào và tr phi anh là Li u H Huê không nói gì, ch n u anh cũng là ng i nh t i mu n gì anh cũng ph i liên t ng m t cách t c t i u và t i l i đ n thân th ng c ngà “đ y đ y s n đúc” c a cô Năm Tr ng Gà – ch ng gì n i ti ng lá “ng i đ p Long-xuyên” m t thu .

Cô nói với tôi, nháng läi lúng liáng con mät vä phía tôi:

- Chä Tä đã biät quá räi, läa täi phäi nói, nháng anh Tä đây có lä chäa biät rä nên cä nói nghe chäi. Cái giäng chuät này thui lên räi lät da ăn mäi thiät ngon, chä đem đi nhúng näc sôi thì trông nhä chuät chät sänh, không nháng đã không đäp mät mà ăn vào läi không thäm. Bäi thä, chuät bán ở chä häu hät đäu đem thui vàng räi lät da không có ai bán chuät säng trä phi phäi chuyän chä tä nhä này sang tänh khác. tänh nhà quê ra kä chä.

Tôi đã đäc thäy ngäi ta mua chuät säng ở xóm chä Chiäu, chä Bàn-cä, nháng muän thäc biät ngäi ở đây thú thät chuät đän chäng nào thì buäi sáng đäp träi nào phäi đi đäo ở các chä An-giang xem ngäi ta mua thät chuät täng bäng nhä thä nào. Không phäi chä có đän quê mäi ăn thät chuät nhä Bäc ta vän thäy, nháng thä dân cũng thäy say mê thät chuät luôn: này, ông nghä viên mua ba chäc đäy, hai trăm hai mät chäc có bán không? Còn bà Bäy bán chäp phä, chú cTiäu mäp ở chä che chuät không béo và kém täi muän bä đi, nháng không biät täc rä làm sao läi trä hai trăm mäi läm đäng mät chäc, thôi báo cä đi đä vä cho säm säa có hän không, bà Sän.

Thä ra không phäi chä có cä tôi và cô Năm Träng Gà mê thät chuät mà “bàn dân thiên hä” đäu mê. Tôi bät thän nhä có län đã thäy có cô vào tiäm cäm đä ở tänh cäm cà rá và dây chuyän läy ít tiän, ra gän đó mua luôn ba ký säu riêng ăn cho đã đäi: đän mùa thä trái cây này mà không đäoc thäng thäc, mät sängäi đã cän thäy mình thiäu thän, đau khä coi nhä mình bä träi bäc đäi. Vào cä tháng bäy tháng tám, nháng ngäi đã có län thäng thäc đäc thät chuät räi mà không đäc ăn thät chuät có lä cũng ở vào träng thái tâm lý cäa nháng ngäi cäm dây chuyän và cà rá đä ăn säu riêng cho kä đäc.

Thäc đän bây giä tôi không biät cái säc đäp häu tình cäa cô Năm Träng Gà ở nhä häng đän bäa thät chuät đäu tiên bao nhiêu phän trăm, nháng tôi thành thät tin räng không có món thät nào mà đäc chä biän nhiäu món nhä thät chuät. Thät bò nhiäu läm chä có bäy món, thät dê đä bän năm món, thät gà thät vät cũng năm sáu món là cùng, chä thät chuät thì có thä chä biän ra đäc mäi mäi hai món, mà đän món nào cũng häp đän, món nào cũng lä, và món nào cũng có häng vä khác nhau.

Tôi phäc cô Năm và vä tôi đã cho tôi thäng thäc bän món ăn chäi “läm liät”: Chuät lá lät, chuät cuän, chuät xä phay và chuät lúc läc. Nháng làm cho ta säng cä khäu giäc, thä giäc và thänh

giác cùng một lúc có lẽ là cái món chuột nướng vàng trên than hồng, một rổ thịt nướng than cháy sèo sèo, bốc lên một mùi thơm đượm mũi còn hân hân bún chả băm và chén mì nguyễn Hà-nội. Người đi đâu xóm cuồn xóm chợ nghe mùi thơm cũng bắt thèm và phải chờ đợi một câu cho ... đã thôi! Rồi uđi nđi c nhđi t ngđi m sđi m và bđi m bđi p, hđi t thđi mđi t trđi m ngày lđi y lên uđi ng rđi i gđi p mđi t mđi ng vàng ngđi y nhđi mùi da đđi ng, nóng hôi hđi i, chđi m nđi c mđi m xđi t, đđi m mđi y sđi i xđi oai thái rđi i nhai rđi t tđi tđi và lđi y hai ngón tay nhón mđi t tí rau thđi m, mđi t tí húng cây hay mđi t tí ngđi tây, anh sđi thđi y... quá! Sao cái thđi t này nó mđi m thđi nhđi , mà lđi i ngđi t, mà lđi i thđi m mđi t cách rđi ng rđi n, mê ly đđi n thđi nhđi !

Ăn đđi n ba mđi ng, rđi u u bđi t đđi u làm cho “cái chđi t xam xám” đđi trong đđi u ngđi i đđi n ông xáo đđi ng và anh ta nhđi lđi i có mđi t ngày mđi i mđi i lđi m năm vđi trđi c, anh đđi trđi nh trđi ng đđi mđi t bđi a gđi i cá cđi a mđi t ngđi i bđi n già mđi i, mà không báo trđi c cho anh biđi t là sđi ăn món gì. Ngđi i vào bàn, biđi t là chđi nhân mđi i ăn gđi i, anh ta chóng ngđi i lên, liđi c con mđi t hđi i ý kiđi n ngđi i bđi n ngđi i bên cđi nh thì ngđi i bđi n này cũng không biđi t thđi ng thđi c cái món này luôn; nhđi ng vì xã giao, hai ngđi oi bđi m nhau bđi o cđi ăn vđi a mđi t vài niđi ng xem sao thì rút cuđi c chính hai cha lđi i ăn kđi nhđi t, và ca ngđi i món ăn này nhiđi u nhđi t.

Bđi a ăn thđi t chuđi t đđi u tiên cđi a tôi tđi i An-giang cũng nhđi là bđi a ăn gđi i mđi n Bđi c Viđi t-Nam: Nhđi ng không lđi đâu lđi n đđi u gđi p ngđi i đđi p mà lđi i cđi ăn tđi t mđi t cách “phạm phu tđi c tđi” coi sao cho tiđi n, tôi đành phải làm ra vđi “khđi nh ăn” xin mđi t chén cđi m, “viđi n cđi không uđi ng đđi c rđi u nhiđi u”.

Ăn thđi t gà, thđi t bò, thđi t vđi t, thđi t heo, xong món này thì đđi i món khác, đđi u đđi y ai cũng thđi y rđi i và có nhđi thđi thì ngđi i ăn mđi i lđi mì ngđi và không thđi y ngđi n. Ôi chao, đđi n cái thđi t chuđi t thì huyđi n đđi u lđi m: nhđi u thđi t chuđi t rđi i, đđi n lúc ăn cđi m lđi i dùng nhđi ng món chuđi t luôn, vđi y mà chđi ng thđi y ngđi n mđi t li ông cđi , trái lại vđi n cđi ngon đđi , ăn muđi n...chđi t cđi m mà mì ngđi vđi n cđi muđi n còn ăn nđi a. Mê không đđi đâu cho hđi t là món chuđi t bđi m nhđi xào rau mò om cđi p vđi i bánh trắng nđi ng và món chuđi t xào bđi u vđi a mát vđi a thđi m, tđi a tđi a nhđi cđi m trđi n vđi i trđi ng cáy mà lđi i ăn thêm vđi i mđi y cđi ng rau sđi ng chùa Hđi ng vđi y.

Quđi tình là rđi u lúc đđi y đđi ngđi ngđi trđi c mđi t vđi , mình phải tính toán đo lđi ng đđi ng câu nói không dám ca ngđi i cô Năm Trđi ng Gà quá mđi c, sđi vđi buđi n. Thì quđi đđi m đđi y vđi đđi n nhà, vđi chđi ng ngđi i nói chuyđi n vđi i nhau, vđi gđi i lđi i bđi a ăn ban ngày và nói:

- Không, cđi kđi chđi Năm làm ăn đđi khéo lđi m, nhđi ng anh cho cái món “chuđi t bđi m nhđi xào rau mò om” hôm nay là nhđi t là em không chđi u. Đđi hôm náo có ai vđi Hđi u-giang, em gđi i mua vài

Thịt Chuột

Tác Giả: Vũ Bằng

Thứ Bảy, 10 Tháng 1 Năm 2009 06:08

---

chợ c làm món “lò hến nà” anh ăn thì chợ c chợ n mua n chợ t luôn.

Biết là lúc này là giờ quyét đnh đ mà nh v không có th m t s “sng lên m t đng”, tôi ph i l y m t cái gi ng r t vui v tr trung:

- Thôi, em đng nói nghe ma thèm. Thèm luôn c em n a đ y!

Nh đ c g y vào lòng t ái, v t i h n m t lên:

- Anh có th t ng em làm cho anh nh ng món gì không? S s làm b n món thôi, nh ng b n món anh mê chợ t m t. Là món chuột p ngũ v h ng chợ ng m t ti ng đng h đem khìa v i n c d a, đ y vung l i p hành, t i s b lò, món chuột kho m m sau khi ram chuột và khô chuột. Mùa n c, chuột nhi u, ăn không h t đem thui đi, l t da, chợ t đ u chợ t đuôi làm m m đ dành ăn quanh năm; còn mùa n ng thì làm chuột, p v i lá l t, ăn còn s ng h n c khô nai, khô bò, khô cá s t...

Trăng chi u vào n a tâm gi ng, lung linh bóng lá cây thiên lý. Xa xa có ti ng chim đêm. Ng i v lim dim con m t, th h n v x m ng có gi ng chim kêu lên năm ti ng m t l n và nói nh m .

- Anh i, nh không biết bao nhiêu, yêu không biết chợ ng nào nh ng cái r ng cát mà em sinh sng khi còn bé nh . Ph i r i c vào cái c m a này đây, em hay đi xem ng i ta săn chuột, vui nh h i. Anh không th t ng t ng nh ng tay săn đó giàu kinh nghiệm và thông th o nghe nghi p c a h đ n chợ ng nào. Trông m t cái bãi có nh ng cây lát ngã nghiêng h biết là có chuột đi qua, đi phía nào, làm đ đ đâu và nh th rêu h đem nh ng cái “đăng” ra giếng m t khu v c đó theo hình ch V, nói m t cách khác là h b a giếng t phía đ vây chuột l i không cho chy ra ngoài. c u i đăng, h đ t m t cái “l p” l n b ng dây k m ch theo ki u cái n m đ m cá, mi ng l n lòng nh và có dây k m đm ra tua t a đ cho chuột m c vào ch đó thì ch th y c a t mà không còn c a sinh. B trí xong xuôi, h l y nh ng cây mía đ p gi p đ u hay thùng s t tây khua m t đ làm cho chuột h ng s chy t phía mi ng đăng vào l p.

B t nh th có khi b n ba b n ng i v đ c dăm b y chợ c con. N u không mua n mĩ quá, có

Thịt Chuột

Tác Giả: Vũ Báng

Thứ Bảy, 10 Tháng 1 Năm 2009 06:08

---

ngái dùng đèn măng-xông. Ba bán chác ngái cám ba bán cái đèn măng-xông đán nái có chuát đã đá khám phá tá buái tráa hay lúc trái cháng váng: há chiáu đèn măng-xông vào khu vác có chuát làm cho cá mát vùng sáng loáe nhá thá bá Má thá háa châu đá tìm quân đách. Nháng chuát hái khác ngái mát chút: tháy sáng chói chúng sá hãi nháy cá ra và bá chóa mát đám ra lái ruát kêu cháe cháe.

Nghĩ cũng là tình: trong tát cá nháng giáng vát có lá không có loài nào khôn ngoan lanh lán đá máu đá ká nhá giáng chuát. Chúng bán cháy vá đá mái bá phán: đi lái tháng thá trong đám tái mà không váp táe. Đó là nhá há tháng râu ria á hai bên má và phán lông á hai đáu dài hán lông á mình mát chút; chúng đánh hái ngái rát nháy cũng nhá các vát mà ngái ta dùng đánh bá ; ngoài ra lái có mát khá năng truyán giao cách cám rát mánh, nhá há thá mà chúng báo hiáu cho nhau nhanh y nhá thá ra-đá mái khi trong xã hái cáa chúng có con bá báy, bá đánh hay ăn phái bá. Hái đá ngán áy áu điám chuát có thá xâm láng loài ngái đá nhá bán, áy thá mà rát cuác chúng ván bá loài ngái cháng á đát đái cái ngám nô lá. áy là vì ngái ta đã tìm biát đác mát khuyát điám cáa loài chuát vá thá giác.

- Nói gián sao, em? Tháy thá nào mà lái dám bá o chuát yáu vá thá giác?

- Ai cháng táng mát chuát lái ra và đán lay láy nhá thá là tình, chá thá mà các cá ván nói “mát cá tho lá nhá mát chuát”. áy váy mà tho lá là mát chuyán mà yáu lái là chuyán khác. Ngái nhà quá không hiáu sáng vì kinh nghiám hay đác sách cá xáa nào không biát, quá quyát ráng cái tám cáa loài chuát táng đái ngán và háp và điám đác biát nhát, ly ká nhát ,là mát cáa chúng chá nhìn đác theo mát chiáu ,không thá lúng la lúng liáng, liác đác liác ngang nhá nháng cô gái và chàng trai đi bám.

Biát đáng khuyát điám áy ,nháng ngái sán chuát cháa không bao giá tián đán phía chúng tá đáng trác mát .Nháng dùng cháa đám chuát, không ham máy.Bát sángchuát là điáu đáng ká hán.Muán bát sáng,cũng không máy khó:há dùng chó đá bát hái hang nào có chuát nhiáu.Biát đác “tá cháy” rái ,há đáo hang,chú nào hoáng nháy ra thì cháp lián cho vào láng báng dáy kám.Tuy nhiên,tháng tháng ngái ta không đáo hang làm gì cho mát công: tìm đác mát hang chuát rái, chi mát ngái và chá mát ngái thái cũng có thá bát đác hàng đám chác chuát. Há láy miáng hang làm căn cá, rái tá đó đi tìm các ngách bát kín lái và chá đá lái mát ngách thái. Đoán, há láy rá, ám chát á miáng hang đát, un khói và quát cho khói láa vào trong hang đánh mát trán háa mù quyát liát. Ngái chá á miáng ngách qáa náien chá mát lúc thì tháy chuát bá, chuát con, chuát báu, chuát nhiá đáng, lác nhác bá ra vì không thá nào cháu nái khói nó làm cho cháy nác mát nác mũi hát hái tác thá nhá công lác thá láu đán cay vào nháng ngái biáu tình cháng đác tài áp bác.

Thịt Chuột

Tác Giả: Vũ Bằng

Thứ Bảy, 10 Tháng 1 Năm 2009 06:08

Anh ơi, anh ơi, muồn nói cách mỵ đi nũa anh cũng không thũ nào quan niũm đũũ c cái tài sản chuũt cũa ngũũ i nhà quê vũ i tũt cũ sũ thâm hiũ u vũ đũũ c tính vũ t lý, vũ đũũ i sũ ng, vũ tũ p quán và bũ n năng phũ n ũ ng cũa hũ vũ loài chuũt.

Chuũt cũ thũ sũ ng lâu nhũt cũ ng ba hay bũ n năm, nhũ ng thũũ ng thũũ ng là không thũ nũ i quá mũ t năm nũ u sũ ng ũ ngoài đũũ ng ruũ ng bũ i vì chúng phũ i đũũ i đũũ u vũ i nhũ ng bũ t trũ c vũ đũũ u kiũ n không thuũ n lũ i vũ thũ i tiũ t và khí hũ u. Em nhũ cũ mũ t lũ n cũ mũ t công kũ nghũ gia tên Hũ ng Đũũ c Tũ n đũũ vũ vùng em đũũ nghiũ cũ u vũ nghũ nuôi chuũt lũ y thũ t ăn theo khoa hũ c, nhũ ta nuôi gà Mũ hay nuôi chim cúũ. Theo ông ta thì thũũ ng mũ t cũ sũ ng vũ i mũ t cũ đũũ cũ không cũũ i bũ y bũ, nhũ đũũ sũ ngũũ i ta. Khi cũ cái tũ mũ t thũng rũũ i đũũ n năm thũng thì nó cũũ đũũ cũ và cũ thũ sanh sũ n và truyũ n nhũũ cũ tôn. Thũ i gian tũ khi thũ thai vũ i cũ đũũ cũ cho tũ i khi sinh đũũ, khoũ ng cũũ ng hai mũũ i mũ t ngày và trung bình mũ i lũ a cũ cái sanh đũũ cũ tám cũ. Mũ i năm mũ t cũ cái cũ thũ sanh bũ n bũ n.

Tám cũ chuũt cũ thũũ ng gũ m bũ n đũũ cũ và bũ n cũ. Ma thuũ t ái tình lũ i quay lũ i cũ vòng truyũ n thũ ng: tũ mũ t thũng rũũ i đũũ n bũ n năm thũng, tám cũ p này lũ i hũ sanh mũ i cũ p tám cũ, tám tám sáu mũũ i tũ, tũ u trung mũ t cũ chuũt cũ tính sũ sũ mũ t năm cũũ cho ra đũũ i khoũ ng ba bũ n trũũ cũ chuũt cũũ, chuũt cũũ và chuũt cũũ. Tuy nhiên, không phũ i chuũt bũ t cũ ũ vùng nào cũũ sinh sũ n theo mũ cũ đũũ trên. Cũ nhũ ng vùng khí hũ u thích hũ p, thũ cũ ăn đũũ dũũ, chuũt sanh sũ n nhiũ u hũ n nũa, nhũ ng trái lũ i cũ nhũ ng vùng khó kiũ m thũ cũ ăn thì tũũ ng đũũ i ít hũ n: cũ đũũ khũ e vào mùa mũa cũ nũa mùa nũ ng thì cũ đũũ (không biũ t bũ ng thuũ cũ ngũ a thai hay bũ ng phũũ ng pháp Ogino-Knauss?).

Em cũ nhũ cũ mũ t lũ n đũũ xem hun chuũt, em đũũ thũ y cũ ngũũ i bũ t đũũ cũ cũ mũ t ũ gũ m hai vũ cũũ ng và nũũ i ba cũ đũũ hon hũ n, cũũ cũ mũ mũ t. À này, ngoài Bũ cũ biũ t đũũ cũ đũũ u này không nhũ ?

Ngũũ i vũ nũ m sát lũ i ngũũ i cũũ ng hũ n và nói nhũ nhũ tiũ t lũ mũ t bí mũ t gì gũ m lũ m:

- Chuũt cũ, cũũ cũ mũ mũ t, ngũũ rũũ u, hũ thũ bách nhũũ t trũ hũ t bũ nh suyũ n đũũ y. Anh cũ biũ t thũ không?
- Không. Nhũ ng hình nhũ đũũ lâu lũ m lũ m rũ i, anh cũ đũũ cũ bài báo Pháp cũ cũ mũ t nguyên Đũũ i-sũ Tây-ban-nha viũ t vũ nhũ ng cũ chuũt bào tũ, nhũ ng cũ chuũt mũ i ra đũũ i cũũ cũ mũ mũ t.
- Hũ cũ nói rũũ ng nhũũ ng cũ chuũt đũũ trũ khũ i cũũ ng hen suyũ n nhũ em vũa nói phũ i không?

Không. Dùng chuột để chữa bệnh, chắc là người Âu Mỹ chữa bệnh và có lẽ lúc này họ còn nghiên cứu. Chuyện chuột bọ thì đây thuộc phạm vi ăn uống.

- Trừ cái! người Âu Mỹ cũng ăn thịt chuột hay sao?

- Để yên cho anh nói, em thôi nhé. Nguyên Đệi-s Tây-ban-nha mà anh vừa nói đó, lúc ấy Đệi-s ở Trung-hoa, dưới triều Mãn-Thanh. Hoàng đế Trung-hoa, Tây Thái-hậu. Dưới triều ấy, ông ta viết hai ký duyệt bệnh mọt chuột sách, thuật lại cách thức chữa, trình bày, rồi thì tiếp, ăn uống cho đến các chi tiết các món ăn mà người đến uống bệnh nhà vua đã nghiên cứu và nêu ra những điều cho quan khách thưởng thức trong hội hè, kinh hoàng, và tán thưởng liên tiếp suốt cả tuần-là vì bệnh triều kéo dài trong suốt cả tuần, chết sao! Ăn uống say sưa rồi, ai muốn ngủ có phòng riêng và có người đi dọn như tiên hậu; ai có công việc phải đi, cứ thế nhiên nhiên rồi rồi ăn; còn ai muốn đánh bài, ăn thuốc, thì sang một khu riêng có đủ các thứ “tổ đoạn xã hội” cứ dùng thì rồi quay về ăn uống, ăn uống thì nào kẻo cho thích khi thì thôi. Vì đức thiên hậu ký đó trên dưới hai mươi năm nay rồi, anh không thể nhớ hết chi tiết các món ăn là như thế, quý như thế và ngon như thế gì đi đâu kẻo là cho em thôi nhé; chỉ nhớ trong các món ấy có một món kêu là sâm thối. Sâm là cây sâm, thối là chuột, sâm thối là chuột sâm.

- Kìa, sao lại có thứ chuột gì là chuột sâm?

Nguyên Đệi-s Tây-ban-nha thuật lại rằng đến món ăn để chữa bệnh thì có một ông quan đến ngồi lên ghế thì dưới triều rồi quân hậu đến ngồi lên bàn tiếp cho một quan khách một cái đĩa con bệnh chuột trong có một con chuột bọ thì chữa bệnh mọt, để hơn hẳn hãy còn chữa quấy - nghĩa là một con chuột bọ sống. Bao nhiêu quan khách thấy thế chuột sống đi bọ vì nó phải theo giao tiếp mà ăn cái món này thì... nhớ để nhớ... trừ lại hết những món gì đã ăn trước đó. Mọi người nhìn nhau. Tây Thái-hậu cảm nữa xúc con chuột bọ ăn để cho một bệnh chữa ăn theo. Con chuột kêu chi chi, người tinh mắt thấy mắt tia máu vọt ra...

Hoàng đế Trung-hoa thông thạo vừa nhai vừa suy nghĩ như thế muốn kéo dài cái thú ăn tuy vất vả đi uống ra để cho cái thú ấy thêm nhuần trí óc và chữa bệnh. Và Ngài nói: “Mọi chuyện”. Nhưng không một vị nào đến uống nữa, cứ người đi ra mà nhìn. Tây Thái-hậu bèn cười mà nói đùa: “Tôi tiếp không thêm như những cái văn minh Âu Mỹ chữa các ngài, nhưng riêng về cái ăn thì tôi thấy quí các ngài chăm tỉn, không biết cái gì là ngon là bọ. Về món đó, các ngài có lẽ không phải học hỏi của người Á Đông”.

Không một ông nào trẻ vì có lẽ các ông đi đi nãy đi n lúc y đi u bán tín bán nghi không biết ăn chuột bào t nh th là vẫn minh hay man dã. Tuy nhiên ng ta có th ch c ch n là ch a có m t n c nào trên th gi i l i có m t món ăn tinh vi, quý báu, c u k đ n th bao gi .

Chuột m i đ đ em nuôi trong lòng kính cho ăn toàn sâm th ng h o h ng và u ng n c su i, đ n khi đ ra con thì l y nh ng con đó nuôi riêng cũng theo cách th c đó đ cho sinh ra m t l p chuột m i, nh ng l p chuột m i này v n ch a dùng đ c. C nuôi nh th đ n đ i th ba, chuột m i th t là “th p toàn đ i b ”, ng ta m i l y nh ng con chuột bào t c a th h m i này ra ăn và ăn nh th t c là ăn t t c cái tinh hoa, b n nh y, khôn ngoan c a gi ng chuột c ng v i t t c tính ch t c i lão hoàn đ ng, c i t hoàn sinh trán đ ng b th n c a cây sâm v n đ c y lý Đông-ph ng đ t lên hàng đ u th n đ c t c chí kim trong tr i đ t.

- Nói nghe và b t r ng mình. Th cái ông ngo i giao đó có nói trong đ i đi n m i tám n c Âu M có ông nào dám ăn cái món sâm th đó không?

- Chính cái ông Đ i-s Tây-ban-nha nh m m t l i th ăn nh ng thú th c r ng v a cho vào m ng c n m t cái th y chuột con kêu chi chí, ông ta v i vàng ch y ra ngoài, lè ra, và m t tháng sau còn s . Sau này, đ em câu chuy n đó nói v i m y v đ ng y sĩ, ông ta bi t r ng ng i Âu M không bi t ăn món y qu là “ch m ti n” và m y ông già còn cho bi t thêm r ng chuột th ng nuôi b ng sâm đã b h t s c r i, nh ng n u tìm đ c gi ng chuột chù mà nuôi b ng sâm theo cách th c nói trên thì còn b g p trăm l n n a

- B anh gi n em sao? Ăn chuột chù? Th anh có bi t cái gi ng chuột chù ra sao không đã?

- Bi t quá r i hỏi nh t trong gi ng chuột là gi ng chuột chù ch c còn gì? Nó x u: m m dài, m t mù đ , đi đ ng ch m ch p lông xam xám ti t ra t đàng xa m t mùi hôi rình rình ch ng i th y cũng đ th y bu n nôn l n m a r i, còn nói gì ăn th t. Ấy th mà sách Tàu l i nói r ng th t chuột chù ngon h n c các gi ng chuột khác. Riêng anh lúc còn B c đã có l n nói chuy n ăn th t chuột v i m t nhà s tr tu i cùng h c v i anh tr ng s đ ng. Nhà s y qu quy t đã nhi u l n ăn th t chuột chù và cam đoan r ng gi ng chuột chù s dĩ hôi ch vì lông, n u thui th t c n th n, l t da, c o k thì th t nó ng t và th m kinh kh ng, có l không có m t th s n hào h i v nào sánh k p. Mà l i có ti ng b đ ng ích khí còn h n c h i c u và cao h c t!

Thịt Chuột

Tác Giả: Vũ Bằng

Thứ Bảy, 10 Tháng 1 Năm 2009 06:08

Nà đêm vó sáng, sòò ng ríi tí tách trên lá hoa thiên lý. Trăng lu đi. Mây bay nò ng nò báo hiò u mọt con móa. Chò ng bò o vó.

- Thôi, vào đi. Nòm sòò ng lòm mình không tọt.

Vóa lúc đó, có tiò ng chuọt reo ó đằng sau cánh cóa. Nòm trên nòm trò ng, xoắn hàng tóc đen ra, vó mòi hòi chò ng:

- Hôm qua, chuọt lóc reo, hôm nay chuọt lòi reo nóa. Chóc là nhà có khách hay là sòp phát tài nhò ngòò i ta vón tòò ng đâu.

- Thò thì báo điòm gì?

- Báo mọt điòm tọt lành hòn thò nhiò u. Báo điòm em sòp có con.

Ngòò i chò ng nòm sát lòi gòn vó hòn, nòm lóy bàn tay vó và hít vào bò ngò c thòm thòm mùi hoa thiên lý. Móa bót đòu ríi. Gió lòn nh tê tê. Vó nóa say, nóa tòn nh, nói khò vào tay chò ng:

- Này anh, không biòt ngòò i bòn anh nói thọt chuọt chù bò dòò ng ích khí có thóc không? Nò u quò thóc, em sò kiòm giò ng đó anh ăn thòò ng thòò ng và anh nhò cho thò ng Cu mọt đóa em nóa nhé, đò nó ngò mọt mình buòn, tòi nghiòp!